

A dolgozókról való nagyobb gondoskodással segítsék elő újabb eredmények elérését a Szegedi Vas- és Fémipari Szövetkezet vezetői

Egyre többen lépnek a szövetkezes újtárra a dolgozó parasztok, a kisiparosok közül egyaránt. A Szegedi Vas- és Fémipari Szövetkezet tagjainak száma is gyarapodott 12 fővel, Nagy Imre elvtárs beszéde óta. A több munkásé, pontosabban és gyorsabban tudja elvégezni az amúgy is sürgős munkákat. Csaknem minden szegedi üzem ebben a szövetkezetben javíttatja a nagyobb gépkatrészeket.

Eredményes munkát végeznek a Vas- és Fémipari Szövetkezet dolgozói. Tervüket 103 százalékra teljesítették. Határidőre leszállították a kész munkákat. Ezért dícséretet is kaptak a Csepeli Olajfinomító Vállalattól.

Nemes versengés folyik a dolgozók között: ki tud mennyiségileg több, minőségileg jobb munkát végezni. Augusztus 20. tiszteletére tett felajánlásukat mindannyian

igyekeznek tulszárnyalni.

Básti Gábor sztahanovista 150, Szirtes Mihály 165, Sári József 136, Szűcs Béla 132 százalékra teljesítette előírásait. Bata Szilveszter 227 százalékos, Maróti Sándor 180 százalékos ért. el. Szép számmal vannak a női munkások között is olyanok, akik megközelítik a 200 százalékos. Koós Sándorné például 200, Gyenes Erzsébet 197 százalékra növelte normatelic-sítményét.

A szövetkezet munkásai azonban nem elégednek meg eddigi sikereikkel. Többet akarnak termelni, hogy elősegítsék a kormány programjának megvalósítását. Munkalendületük fokozásához pedig elsősorban arra van szükség, hogy nagyobb gondot, lelkiismeretesebben vezessék a szövetkezetet azok, akiket a közgyűlés megvá-

lasztott. Bízunk a munkások a vezetőkben. Eppen ezért már régen egészségesebb munkakörülmény megteremtéséről kellett volna gondoskodniuk. Nem érzi második otthonának a munkahelyét a Vas- és Fémipari Szövetkezet sok dolgozója.

Elhanyagolt, kormos, piszkos falak jellemzik a munkatermeket. Nehéz becsorog a víz a munkaterembe való bejutást az ajtó előtt össze-vissza rakott alkatrészek akadályozzák. Itt felvetődik a kérdés a vezetőség részéről; hova rakjuk az alkatrészeket, kevés a helyünk. Ez azonban még nem jelenti azt, hogy össze-vissza legyen dobálva. A műhelyek padozata is sok helyen már pótlásra szorul. Bárki beleléphet az apró gödrökbe és ráeshet valamelyik gépre, vagy lábát törheti.

Ebben a szövetkezetben esztétikának, kovácsolnak és öntenek is. Munka közben a fém por ráakad a dolgozók kezére, arcára. Mikor befejeződik a munkaidő, ezt lemosásuk magukról. Azaz lemosnák, ha lenne hol. Ami mosdó van, az nem megfelelő és az esztétikus műhely egyik sötét zugában van.

Többször kériék már

a szövetkezet vezetőit a munkások, hogy egészségüdvük érdekében tegyenek meg minden tőlük telhetőt.

— Megtettünk mindent — mondják a vezetők —, de a felsőbb szervek nem intézkednek, hogy amit kértünk, meg is kapjuk.

Persze, egyszeri, kétszeri sürgés után belenyugodnak a változathatatlanság, «várj türelemmel»-be. Amit szeretnek hangoztatni a felsőbb szervek. Így történt az is, hogy egy éve a védőtestet, ami a kovácsok, rezesek és öntőknek jár, beszüntették, «nincs tej» jelszóval. Egy év óta csak most léptek fel határozottabban a dolgozók sürgetésére annak érdeké-

ben, hogy megkapják a munkások azt, ami biztosítva van számukra.

A védőberendezések is hiányosak a szövetkezetben. Arra hivatkoznak a vezetők, hogy nemigen jut ilyenre idő, mert első a tervteljesítés. Azonban arra is gondoljanak a Vas- és Fémipari Szövetkezetben, hogy a dolgozók érdekében való fokozottabb gondoskodással még inkább növekszik a termelékenység.

A szövetkezet eddig elért eredményeit nagyban elősegítette a párttagok példamutató és nevelő munkája. De még sem kielégítő az eddig végzett

nevelő munka.

A szövetkezetben történekeért, a szövetkezet vagyonának gyarapításáért minden szövetkezeti tagszemszerint is felelős. Nevelje a pártszervezet ebben a szellemben a dolgozókat.

A munkafegyelmet még szilárdabbá kell tenni. A népnevelők példamutatásával és agitációs munkával világosítsák fel a dolgozókat, hogy a gépek és a munkahelyek tisztántartása, a nyolcórás munkaidő jó kihasználása is hozzásegíti őket — a több kereseten kívül — a műhelyek mielőbbi korszerűsítéséhez.

Több részlege van a Vas- és Fémipari Szövetkezetnek, amelyek a város különböző részein találhatók. Ezekben is nagyobb ellenőrzésre és nevelőmunkára van szükség. Találják meg a Vas- és Fémipari Szövetkezet vezetői a módot arra, hogy a részlegeken felmerülő problémákkal, a munkák ellenőrzésével is foglalkozzanak. Nagy Imre elvtárs beszédének elhangzása után elhatározták a szövetkezet tagjai, hogy jobban dolgoznak még az eddigiekénél is. Segítsék, serkentsék őket munkájuk során és tegyék otthonosabb számukra a szövetkezetet a vezetők.

Tanuljunk tovább a Főiskola esti tagozatán!

A Magyar Népköztársaság bír-tosítja a dolgozóknak a művelődéshez való jogát.

A Magyar Népköztársaság ezt a jogot a népművelés kiterjesztésével és általánossá tételével, az ingyenes és kötelező általános iskolával, közép és felsőfokú oktatással, a felnőtt dolgozók továbbképzésével és az oktatásban részvevők anyagi támogatásával valósítja meg.

Szeged dolgozó népe él az Alkotmányunkban lefektetett jogokkal, mind többen iratkoznak be a Főiskola esti tagozatára.

Épülő szocializmusunkban egyre nagyobb szerepe van az egyetemeknek és a főiskoláknak. Itt folyik a tudományos képzés. Ezeknek az iskoláknak hallgatói mindinkább a dolgozó nép gyermekeiből kerülnek ki. Az 1953-54-es tanévben az első éves hallgatóink 65 százaléka munkás-, parasztszármazású. Pártunk és kormányzatunk magas ösztöndíjban és egyéb juttatásban részesíti a hallgatókat, hogy tanulmányi munkájuk nyugodt és eredményes legyen.

Egyetemeinken és főiskoláinkon nemcsak az ifjúság tanulhat. Tanulásra alkalma nyílik a dolgozóknak is. Munkájuk rendes és zavartalan elvégzése mellett módjuk van továbbtanulni, hogy magukat állandóan képezve fejlődjenek és majdan dolgozó népünk vezető káderei legyenek. A Szegedi Pedagógiai Főiskolán az 1952/53. tanévben nyílt meg a magyarszakos esti tagozat. Az esti tagozat hallgatói megértették, hogy a szocializmus felé haladó államunknak szüksége van az ő tudására is és ezt jó munkájukkal igyekeznek bizonyítani. Látni kell az itt folyó munkát, hogy megérthessük, mit jelent a tanulás ezeknek az embereknek az életében. Gyári munkások, villamoskalauzok, ápolónők és tisztviselők kerültek össze. Tökéletes kis kollektívumot alkottak, mert egy a céljuk: a magyar irodalom és nyelv elsajátítása és pedagógiai gyakorlatra szert tenni, hogy dolgozó népünk gyermekeit neveljék és oktathassák.

Ezeknek az elvtársaknak megnyilatkozásaiban ez a mondat nem frázis: »Azért akarok tanulni, hogy másokat taníthassak!« Vasszorgalmukkal bebizonyították, hogy valóban él bennük a hivatástudat.

Pedig sok nehézséggel küzdenek az esti tagozat hallgatói: helyt kell állni délelőtt a termelő munkában, a munkahelyükön és küzdeni kell a hiányos előképzettségükkel. És mégis megállják a helyüket. Van olyan hallgató, aki a honvédség kötelékébe tartozik. Egysége Szegedtől 8 km-re állomásozik. Teljesíti katonai szolgálatát és napenként begyalogol a Főiskolára, mert tanulni akar. A tanulmányi átlaga a vizsgán jeles lett. És főiskolánkon nem ő az egyetlen, csak egy a sok közül. Az ilyen elvtársak a mi kultúrforradalmunk legjobb harcosai.

Főiskolánk tanárai is mindent megtesznek az esti tagozatos hallgatók szakmai képzése érdekében. De hiábavaló lenne az ő igyekeztük, ha a hallgatók nem segítenek ebben a munkában. Az esti tagozat hallgatói pedig a legnagyobb igyekezettel segítik a tanulmányi munkát.

Ilyen becsületes és lelkes munkával főiskolánk három év alatt jól képzett tanárokat ad az országnak.

Az 1953/54-es tanévben nyílik meg a Főiskolán a magyar nyelv és irodalom és matematikai szakon újabb esti tagozat. Jelentkezni lehet még augusztus 24-ig a Főiskola tanulmányi osztályán. Felvételt nyerhetnek a 22 évet betöltött, legalább nyolc általános, vagy ennek megfelelő iskolát végzett dolgozók. A jelentkezők felvételi vizsgát tesznek és felvétel esetén a Főiskola esti tagozatának hallgatói lesznek.

Szeged dolgozói megértették a kultúrforradalom jelentőségét és mindannyian részt akarnak benne venni s harcolni a forradalom sikeréért.

Gruber László

Sebestyén János az agrárszakértésigis tanfolyam igazgatója készül az új iskola év feladatainak megoldására

Tavaly ősszel indult meg Szegeden a Földművelésügyi Minisztérium kétféves agrárszakértésigis tanfolyama. A második év szeptember elsőjén kezdődik. A tanári kar, mint minden más iskolában, itt is foglalkozik már a következő év feladataival. Erről beszél Sebestyén János igazgató elvtárs is. Elmondta, hogyan készül fel az új iskola-évre:

Nyáron a 48 napos szabadságidő alatt a pedagógusok munkája látszólag szünetel. Még sem természetlen idő ez.

A pedagógus nyáron rendszerrel, feldolgozza magában az elmúlt hónapok tapasztalatait, ismereteket és élményeket gyűjt pihenés közben is további munkájához.

Felkészülése a következő évre tulajdonképpen az évzáró értékelésből indul ki. Ekkor összegeztük egy év eredményeit és hibáit. A következő évi munkatervnek az elvi szempontok mellett, ezek a gyakorlati tapasztalatok képezik az alapját. Igazgatói munkatervemet már most elkészítem az első negyedévre, mert ez adja majd alapját a tantestület többi tagja munkatervének. Örömmel olvastam a »Köznevelés« egyik cikkét, amelyben arról volt szó, hogy az iskolai munkaterv részletes kidolgozása csak negyedévre történjék, fél év helyett. Ez valóban így reális, így olyan munkatervet tudunk készíteni, amelyeket pontról-pontra meg is valósítunk.

Munkatervem elkészítéséhez sok szempont adódik az új kormányprogramból. A mezőgazdaság fokozott fejlesztésének kérdése megnövelte az agrárszakértésigis tanfolyamok jelentőségét. Minőségileg emelnünk kell hallgatóink szakmai és politikai képzését.

Munkatervem kidolgozásához természetesen szakirodalmat is felhasználok. Különösen nagy segítséget jelent Novikov szovjet pedagógus »Az oktató és nevelő munka megszervezése az iskolában« című könyve. Felhasználom Kairov: Pedagógiáját és a nyáron is gyakran kézbe vettem a »Köznevelés« példányait.

Munkatervem egyik legfontosabb része a tanári kar szakmai és politikai fejlődésének biztosításával foglalkozó rész. A pedagógiai, módszertani tudás elmélyítése érdekében havonta egyszer megbeszéljük majd egy-egy pedagógus

előzetesen meglátogatott óráinak tapasztalatait. Ez szélesíteni fogja, realisabbá teszi majd minden egyes tanárnak a hallgatókról alkotott véleményét is. Emelünk kell a napi politikai események megtárgyalásával foglalkozó összejövetelek színvonalát, politikai folyóiratok nagyobb mértékű olvasásával. Sokat foglalkozom a nyáron azzal; hogy tudjuk fokozni az oktatásban a szemléltetést, hogy minél élményszerűbbé tegyük a tananyagot. Vetítőgépünk hasznosítani fogjuk nemcsak a természetismeret, hanem történelemben és irodalomban is. Kísérletezésre a meginduló kémia szakkörön keresztül a jövő évben fokozott lehetőség nyílik. Nagyon gondot fordítunk majd a tudományos dokument-filmek látogatására.

A nyári pihenést természetesen felhasználom szaktanári készülésre is. Szovjet történelmi munkákkal foglalkoztam.

Eloolvastam és újra átlapoztam

olyan irodalmi könyveket, amelyek szemléltetés szempontjából a következő év munkáját segítik. Az elmélyült szaktanári felkészülést többi kártáram számára is sajnos nagymértékben akadályozza az, hogy a következő évi tanmeneteket még mindig nem kaptuk meg.

A szünidőben kisebb átalakítási munkák is folytak a kollégiumban, de sajnos, kollégiumunk így sem felel meg tökéletesen feladatának. Különösen problematikus lesz három osztály számára biztosítani a tanulószobát. Hallgatóink kollégiumi elhelyezése olyan nehéz, amellyel eddig is küzdöttünk és amely munkánk nagyobb lendületű fejlődését némiképp akadályozza.

Hallgatóink két hónapra most szétszételték az ország különböző részeibe, nyári munkákra. Tapasztalatokban gazdagodva fognak visszatérni. Mi igyekeznünk fogunk maximálisan biztosítani a feltételeket és megadni minden tőlünk telhetőt ahhoz, hogy jól felkészülhessenek az érettségire, az egyetemre.

Munka hőstett a Szegedi Erőműben

terveteljesítés, a többi üzemeikkel való ellátása szükségessé teszi az üzemzavar gyors kiküszöbölését. Szűcs György karbantartó lakatos-brigádájával együtt azonnal hozzálátott az üzemzavar kiküszöböléséhez és már törködnék is a szavak Szűcs elvtárs szájából: — azonnal menni kell a raktárba az aszbeszt ruhákért. Te pedig Zacsik elvtárs hozd a vasrudakat, megpróbáljuk szétverni a salakot.

És már elő is kerülnek a vasrudak. Hegyesvégük a kazán ajtaján keresztül bemélyednek a leszakadt salaktömb részeibe. Izzadásg cseppek az arcokról, feldőlvá veszik át a rudat és próbálják a nagy tömb salakot elmozdítani a kazán tüzelőréből. A szavak menetéből kihangzik, hogy ez a munka nem megy. A salak nagyon össze van sült, s más megoldás nincs, be kell menni a forró kazánba és ott szétverni a lezuhanó salakot. Hancseruk elvtárs már veszi is magára az aszbeszt ruhát és bújik a kazán ajtaján be a tüzelőbe. Követi őt Illés András ipari tanuló, kezében vasrudakkal, nagykalapáccsal és szaporán megindul odabenn a munka.

— Ide tartsd a vágót — mondja Hancseruk elvtárs, — majd én ülöm.

És a nagy kalapács egymás után, mért ütések a lezuhanó salakra. Azonban a munkamenet a nagy hősség miatt csak kevés ideig tudott érvényesülni, mert az aszbeszt ruhák kezdett átitódnak. Alig voltak bent tíz percig, mikor Hancseruk elvtárs azt mondta, — gyérünk ki a szabad levegőre, mert megégünk. — Kint már elkészülve várta őket másik két elvtárs, Szűcs és Lork elvtársak, akik készséggel folytatták a munkát.

Hancseruk elvtárs figyelmezteti őket: — Vigyázzatok elvtársak, mert a hősség nagy. Sokáig ne maradjatok bent!

Selmeci Mihály művezető az ajtón keresztül irányította a munkát. — Próbáljátok meg a lezuhanó salaknak a másik végét szétverni, hát ha arról könnyebb megkezdni a munkát, a legnagyobbnak nehézségeket.

— Kapcsoljátok be a ventilátorokat — hangzik most Kutasi üzemvezető főmérnök elvtárs szájából — adjunk egy kis huzatot az elvtársaknak, nem lesz olyan melegük.

A munkamenet állandóan eszkalálódott, 10—15 percnél tovább egyetlen dolgozónk sem tudott bent maradni. A kivülről nagy érdek-

lődéssel figyelte a munka menetét, szemüve állandóan az órák van, nézik a mutató haladását: félóra, egy óra két óra és a kazán megszabadult a nagy teherrel, a salakbuktánál keresztpül bekerült a csillébe, majd onnan a salaktérbe. A gyors, önfeláldozó munka elősegítette azt, hogy a tűz nem aludt ki a kazánban, a vándorrostély újra teljesítheti hivatását, viszi be a szénát a tüzelőbe, fejlődik a gőz és a zajt zavartalanul biztosítva van az áramfejlesztés.

A műlban ilyen üzemzavar nem két órát, hanem egész hetet vett igénybe. Ma azonban amikor minden dolgozó öntudatában él az, hogy az üzem, a gyár nem a tökélet, hanem a dolgozó nép tulajdonát képezi és a megtörtelt termék a dolgozók jobb életének a biztossítségét segíti elő, hősiessen kiállnak a legnagyobb nehézségeket.

Ma a szocialista társadalomban, ahol a munka becsület és dicsőség dolga, olyan emberek nevelődnek, mint Szűcs György, Hancseruk Mihály, Zacsik Ferenc és Illés András ipari tanuló, akik teljesítik feladatukat a munka minden oldalán a közös célért, a béke megvédéséért és a szocializmus felépítéséért.

MISAN GYÖRGY